

тѣхъ, нареченъ Тома, не повѣрва и каза: „Докато самъ не видя Христа и не пипна раната Му, нѣма да повѣрвамъ въ Неговото възкресение“. И затова Христосъ каза: „Блажени, които повѣрваха безъ да ме видятъ“. Това значи: блажени сж онѣзи, които не ме заставиха насила да дойда. За невѣрващитѣ Христосъ бѣше заставенъ да се яви насила, а не по закона на любовта. Като видѣ Христа, Тома пакъ не повѣрва, но Христосъ му каза: „Брѣкни съ ржка въ реброто ми, за да повѣрвашъ“. Невѣрието на Тома се дължи на обстоятелството, че той бѣше затрупанъ отгоре съ много торъ, и Христосъ трѣбваше да изхвърли голѣма часть отъ този торъ, за да могатъ свѣтлината и топлината да му подѣйствуватъ. Когато се освободи отъ излишния товаръ, той каза: „Господи, благодаря Ти, че ми помогна да видя свѣтлината, да излѣза на бѣлия свѣтъ“.

Питамъ: ако Христосъ дойде днесъ, какъ ще постѣпи съ васъ? Когато дойде на земята, между хората, Христосъ ще вземе отъ онѣзи, които иматъ излишѣкъ, и ще даде на други, които сж въ лишение. Когато Христосъ взима отъ едни, за да даде на други, това е благословение за всички. Има случаи, когато учителятъ отъ едного взима, на друго дава, но съ това той изпитва и двамата. За всички е необходимо вътрешно знание, чрезъ което да познаватъ сърцата. Всички хора трѣбва да знаятъ миналото си, да знаятъ, де сж живѣли нѣкога, и съ какви линии на ржката сж дошли на земята. На съвременнитѣ хора се проповѣдва, че трѣбва да изпълнятъ своитѣ задължения къмъ семейството си, къмъ обществото, къмъ отечеството и най-после къмъ цѣлото човѣчество. Не, най-великиятъ идеалъ, най-великото задължение на човѣка е да служи на Бога. Който служи на Бога, той може да служи и на цѣлото човѣчество. Да служишъ на Бога, това значи да служишъ на закона на любовта. Служенето на Бога изключва всѣкакво подаяние. Който очаква на подаяние, той е извънъ закона на любовта. Голѣма е скръбта на любещия, на разумния човѣкъ, когато дойде при него нѣкой да проси. Защо? Защото и безъ да искать отъ него, той дава изобилно на всички. Той е изворъ, който блика непрестанно и подканя всички да пиятъ, колкото могатъ. Смѣшно е да дойде нѣкой съ своята чашка при този изворъ и да каже: Моля, дайте ми чаша вода! На кои хора се носи вода? На болнитѣ. Когато здравиятъ дойде до извора, той самъ, съ своята чаша, т. е. съ ржката си, която Богъ му е далъ, ще черпи вода отъ извора, колкото иска.